

Clim houdt zijn ambacht in leven

EIGEN KWEEKDordtenaar Clim Schots (59) oefent een uitstervend ambacht uit: houtsnijden. Honderden uren boetseert, snijdt en gutst hij om hout tot kunst te verheffen.

Schrijver; Christiaan Doolaard AD de Dordtenaar

Foto; Clim Schots met de schipper uiteen kastanjeboom. ©Milan Rinck

De geur van hout is buiten atelier Art-beid, onderaan de Noordendijk, al te ruiken. De werkplaats van Clim Schots staat bomvol planken, voltooide en onvoltooide houtsculpturen. Hoofden van historische figuren, fraaie ornamenten en niemand minder dan de Dordtse vakman zelf, gesneden uit een oude paal.

„Dat was een meerpaal uit de Voorstraathaven. Van een keiharde houtsoort, azobé, je slaat de stukken uit je gutsen", zegt hij kijkend naar zichzelf. De paal tikte hij vorig jaar op de kop, toen deze uit de haven werd gehaald. Hij heeft er een bijzonder project van gemaakt. „Het is een soort grafzerk. Al ben ik nog lang niet van plan om dood te gaan, hoor." De achterkant van de paal wil hij nog uithollen, zodat daar zijn urn in kan staan.

Het beeld is nog niet af, al heeft Clim er al honderden uren werk in zitten. Naast het houten exemplaar staat precies hetzelfde beeld van de vakman, maar dan van gips. Want wie denkt dat houtsnijden op het blote oog gebeurt, heeft het goed mis. Er is een voorbeeld nodig om precies te kunnen uitmeten waar er gehakt en geschaafd moet worden.

Eigen kweek

Wie: Clim Schots (59)

Wat: Houtsculpturen

Waar: Dordrecht

3D-printen he... Dat is veel goedkoper. Maar daar zit geen leven in

Dordtse reus

In dat gipsen voorbeeld steekt hij al zo'n 150 uur werk. Daarna begint het echte werk pas: honderden uren scherpe gutsen door het hout laten snijden. „Ik ben daarom altijd met een paar projecten tegelijk bezig. Als ik even hierop ben uitgekeken, ga ik door met een ander beeld.”

Hij knikt naar het prominentste beeld dat pontificaal op de ateliervloer staat: een manshoge houten bebaarde man, die met zijn handen in de zakken in de wind staat. „Het is een schipper, gemaakt uit één van de kastanjabomen die vorig jaar zijn weggehaald van de Wolwevershaven.” Lange, diepe scheuren lopen over de lengte van de gezette man. „Het is nat hout, dus het scheurt aan alle kanten.” Clim heeft als doel om het beeld terug te plaatsen in de haven als het af is. „Het liefst zou ik hem nog veel groter maken, zodat hij boven de andere kastanjes uittorent. De reus van Dordrecht”, zegt hij lachend.

Werken als deze, waar hij van begin tot einde de sculptuur bedenkt en creëert, noemt Clim kunst. Maar voor andere werken gebruikt hij vaak bestaande beelden die hij reproduceert in hout. Dat laatste soort werk noemt hij, net als het restauratiewerk dat hij ook doet, puur vakmanschap. „Het is een ambacht, geen kunstenaarschap.”

Met lede ogen ziet de houtsnijder aan dat zulk vakmanschap uit de samenleving verdwijnt. „3D-printen he... Dat is veel goedkoper. Maar daar zit geen leven in. Dit is helaas een uitstervend beroep. Ik probeer daarom heel hard om leerlingen te krijgen.” Met workshops probeert hij mensen warm te maken voor het vak.

Kopje onder

Dat lukt tot op zekere hoogte, maar beroepsmatig verdergaan, dát zit er voor de meeste leerlingen niet in. „Zo'n kop kost 3.500 tot 5.000 euro. Dat klinkt als veel geld, maar omgerekend hou ik er 3 euro per uur aan over.” Zelf is Clim, voorheen onder andere meubelmaker, pas op zijn 50ste omgeschoold tot beeldsnijder. Hij geeft eerlijk toe: als zijn vrouw geen goede baan had, was zijn bedrijf allang kopje onder gegaan. „Welke idioot wil nou voor dat loon werken? Ja, ik...”